

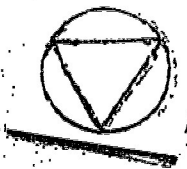
212

מחיר 4.50

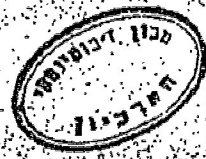
4.50

החל

החל 1944

אנו מאמינים...

דברים שהושמעו בפני
מפקדי הנער הלוחם
אי שם בצירון.

אייר תש"ד

החל 1944

ת ק ר ו - ט ע ר ת

בשעת הדפסת החוברת: י"א כ"ו
מ א מ י כ"י כ"א בפלו שגיאזות דפוס
רבות וכן סודר כסה מחפשים.
הקורא ותחשב עם התנאים המיוחדים
של עבודתו - ויסלח.

חנה התקונים היסודיים:

בעמוד 5, בשורה 7 מלמטה, אחרי
המלים: ולחזיק בעזרת השוט, הוסיף
והרבה צריך להיות: "כך חוסל
שלטנם באפריקה הצפונית ובאירלנד;
בן גורן שלטנם הישיר באפריקה
הדרומית, באוסטרליה, ניו-זילנד
ועוד הרבה.

בעמוד 19, בשורה 3 למעלה, אחרי
המלים: אפשר להאמין, כי מר גולדסמ
יהיה מוכן, צריך להיות: "לעת
הנראות כאלה, אולם קשה להאמין, כי
יסצא משהו שרצה למלא אתריחן".

אביגיל בארשי

5

שאלה ארץ ישראל עלתה על הורה הבן לאומית
ההשפעה העולמית דת יום יום על המצב הכלכלי שנוצר
בממלכות העברית והתשלום המגדל הבריטי : חברי הבתים
בארצות הברית ובאנגליה קבלו דין וחשבון מטר
המאורעות הרציניים בארץ הקדושה הנציב העליון
נדרס על המשלוח למסור דין וחשבון על פעולותיו אשר
הביא לידי קום ומצבה של הארמניסטריה
הבריטית.

אולם הפעם לא התעמודה השאלה בצירוף המסורתי-
היהודי משנות 1920 - 1939: כמעט הראשונה והפעם אית-
נות לא כנאשמת. אלא ראשונה. לא כמתנגדת, אלא כמת-
קופת. לא כמסכנת, אלא כמסוכנת. לא כסובלת, אלא כיו-
חסנת. לא כמצטרפת אלא כחורשת. אין העולם זה העולם. אין
צד השלישי. את הערבים המתמרדים אלא אך להגיע את
היהודים המתקוממים. אין להא. חושב על צורך להפסיק את
ההגירת הערבים בגלל התנאים בטרור. אסטרטגית חשובה
אלא על ההכרח בהידוש העולה העברית למען אחת בשותק.
שתערער בתושים האחרונים.

תמורה דיסטורית זו הושגה על ידי הברצת הלחם. עתה
יוצא כבר העולם מתוך (סיון) משט, כי השקט והסדר בארץ
הישראל תלויים גם כרצון היהודים, וכי גם לרצון זה עוד
ממשד וחוזר חלילה לאומי, כי אין ברעם העברים ליהדות
לשחוק. ולחכות עד שיוטטו אחרון היהודים בארצות
לסוכות. הצירילציה הארופית, עליה נלחמים הבריטים,
כי אכן, דאגתם היא שאלו וזא עומ עם הנהל ואף את
היהודים יקרבנו למען תחלתו ונאולות; כי תחנות שערם
מגורים בעצם ימי הטבח תעלה במסדר יקר מסד, כי כל
נסיון להסטר את בני המולדת במשט בדי מובילי גמלים
יועצותם הבריטים יאמץ אל טלע ושלשום ותמורדתם.

מורפת השליטים

השליטים מברנים את רצונות המצב ואת הסכנות
ואורכות למדיניותם האגסטייתית. הם מעורבים אפוא
בדמיון המהיר של הכוח הלוחם המתקומם. וכל אמצעי
כשר בקניהם לממן השגת מטרה זו הם אסירים עשרות
אזרחים שאין להם כל קשר עם הנער ומעלותיו. הם יורים
בעוברי אורח ורוצחים ללא דין ומשפט הם שמו עציר על
תושבי הערים המולדות בכדי להעבישם להסדום ולהכריח
תם להטיר את הלוחמים העכרים ביד העושים כי אכן
שחקר המעולה בין שלמות הדיכוי לבין השבט העברי הוא
תנאי יחיד להצלחתה של חכמה נאסיונלית.

היטלר לא נרתע

אך הישוב -- בהמנין -- לא נענה לרטרם. לשווא
ולאומים. היטלר ידע כי ווחש שניסל על התנועות. כאלו
הסבר הלכך לא היה קיים לא הביא כל שטל במדיניות
הסכר הלבך. והשוב שבע תחומים המלכות העזרות
ויסחים הצבעות מבניות שהכעפתם במשך כל שנת
הבלמה אינה עולה על ערך ספרה אתה! אנו! השחט
לחם היחס: השערים סגורים ונעולים וזה התוצאה. הן
אזרחת ובני המולדת למדו גם את תעלולי האסטרטגיה
ההיסטורית של השליטים האזרחים לקראת סיווד בין
הברנות היהודיים. על מנת לחללם אחד אחד. היום תורו של
האצל הלוחם מתר יבוא תורו של ארנק ההנהגה כי
החכמה ידועת לכל. היטלר פותר באמו סודי את שאלת
היהודים באירוסה. אנו נחל את הכוח הלוחם בשוב ונפרק
מעלי את נשקו ואי יושם קץ למנסיות ותולדות של יהוד
תל אביב.

הישוב סבל אך לא נבהל ולא נרתע. לב עברי לה גם
כוח וגם אוסטינקס בריא

הימים לשם תצלחם של כמה טאות גולים וחל למען תצלח
בלידתם ולמחרת תצלח אתם להקריב אני קרבן איך
דם ימים מעולות קרב ומדאגם להם בשם לזיג
מדידת כלם ומדידת את מחם העסק ימים ולילות
במדידת מדידת. וחשב עוד חסוך על שאלו ?

של מדידת דמים בארץ ישראל ויחזיקו

אמנם כן קים מדידת בארץ ישראל. מדידת שאין
דומתו אלא לא כל עין ראה אותו ולא כל אינו רוצה לשמור
עליו כי מדידת זה מוכח בעזרת חוקים ודברים וספרים
מאתרי קומדים וצרכים מועלים קצנים שוטרים בלסים
זכרונים זה מדידת הממשלה והפשוטות

הוא גרוע מדידת הצארים אשר ויראו את העם האל
שלטי הארץ גרמים נוסחון העם. הוא גרוע מדידת
האשמות אשר גל את ותוכש ואיזה חללי שלטי
גחלים מאתו את המלכות ואת ותוכש המלכות

ברטניה כבשה את ארץ ישראל בעזרת הירודים
וסכר - בעזרת הירודים - מדידת ביולוגיות - לעזר
לעם יחזק לחזק לארצו ולבנות מחדש - כנחוב בהקדמה
למודם הארץ ישראל - את ביתו זה היה הסוד למיטרי של
שלטונה בארץ ישראל ואם הוא אינו קים נסאר רק
בסיס אחד: הכיחן ועליו כדוע קשה לכתב...

השליטים ידעו את חת דברי יד ואימפריה שלום
מלחמה כי בכוחה הורע אפשר להשתלט - ולשלוט - רק
על שבטים נחשלים. מוסר מוח חסולי כח. אולם בעמי
תרבות אי אפשר. לדחוק בעזרת השוט. תרסקי תרבות
כן חסל שלטונם באמריקה הירודים באוסטרליה נירילנד
וקנדה

חוק היסטורי זה מדיב גם בארץ ישראל השליטה
הרס בעצמם את הסוד היסטורי של שלטנם הימני הם לא
רק שלא עזרו לו לחזק הבית אלא המריעו על כל צד
שעל בתחילת הדיפטרואציה ועכרית וביטח אלה ים
נ

הנבאים נכבדו

וכנעו ונענו כגיל - הגבאים כדוגמת עבדים
דעושים את רצון אדוניהם כך הם חזרים על דרישת ה'
לימים ערו. נרו. עד היסוד בראי. חמלו נדרד מלכות
והסדרים ביד משניהם.

המסדרים האלה אחראים למצב עמנו תרצנו. הח ונ
אשר תלינו את העם בדרך של יחורים בלתי מוסקים. של
כלום ותיסנות כלפי חץ. של שטח ומלחמה כלפי פנים.
ואף אסוננו הגדול לא מנעם מידכם וז לא עורר מצפונם
כול השבח העמיד - שאננות ומלחמות - חיים עליונים
מיל סגירת השערים - מליצות מול החיטול - סגנות.
חרי וזה לא יוס לקרוא לשוב ולארנו. למלחמת תנוסה
לדעה ונאלצה למה לא ארגנו שביה כעליו חונוטיו של
פועלי הארץ? האם רק לתוספת יקר אפשר. לסכוד לחרשים
את המאמן ומלחמתו והצלת אחים מכלים למות -
אסור? למה לא הגשימו את אהבתם על אי-שיתוף הפעולה
עם ממלכת הספר הלבן? כלום רק עכ חנוית ורקונות
סרציה אסור לשחק תעולה האלו עכ תכנית חויתחרותעיה
— מתר? למה לא הקימו את היסוד מה עשו?

הם מתנגדים לפעולות בלתי-חוקיות. אולם החוק
הקים מרשה ואף חחיה לחמש אחרי גשק לא רק בעיה אלא
גם בבשר. למת ראו מצוה בהפרת החוק הזה? מה רמת
הכובש? מה חולדה? מהם מכשטי הנשק? כלום זכות נדא
להלחם בשלטונות. בכדי לשמור על נפש ההגנה האלו
להלחם בשלטונות. בכדי שחיו על לו האלוה כדי לפרוץ
את השערים הסגורים — אסור?

הם מתנגדים לדימוסי. אולם החוק אוסר את השימוש
בשומר נפץ וכל התבאים ומה קרה לאניה. כשריה? כלום
אפשר לפוצץ סמית בכדי להציל 800 יהודים חתרוש האלו
לכונן בית הבולשת. את-מכשר הירכו של ממשלת הירי
תוך כדי מלחמה להצלת רבבות וזמות — אסור?
הם חוששים לקרבנות. כלום מתר להקריב ואי

ההכמדה הטוטלית של ידדות אירופה שמי סגור על ארץ ישראל הקיפה בחיפה העמידו שוטרים ובלשים. מן ימשת יתדו לבוא מחוץ למכסה של 24,000 וכימים הבאים לאחר שתבמלא המכסה — יש בדעתם להקים את האומה הכלשתית את המרכבת מחצי מיליון יהודים מליח ערבים ועשרת אלפים גינטלמנים המחזקים ברסן הטלטון ומשכנים שלום בין בני ים דמיוכסכים...

שלטון כזה הכבוס על כזה דורצו בידו אני יכול להחזיקם בארץ העברים. לא שבט אציתי מתגורר פה אלא אומה בעלת חרבות עתידה וצבילוציה חדשה. סחא אינו גתל, אך הוא ערבי. כדי לשים קץ לדבר טירוריסטי, הנער העברי ידע להילחם גם בגיטוארעה אכל בארץ ישראל הוא חי לא על אדמת זכר אלא על אדמת וחיולדו. אומה זו מוראת אליו מעמקים בדרבו עליה שומע הוא את קעני הגזדים של המכבים וישל כר כוכבא הוא ידע להטות קות איתו במם וידע גם להקרתה כדם. וחייו העברת אשר ידע להמציא המצאות טכניות וחימיות לשרות עצים ורים במלחמיתיהם. ידע גם לקרת את העם בצדק...

יד עברית עיוורת להסתיר את הסירור של ממסרת - סטרנסה.

אולם וגואים יוצאים כמלהם בהקעת הסירור של כנופיות בלתי אחראיות. הצו מוצה פה על הסירור של השלטון ואחראי לסגירת הערים. האחראי להסגרת אדנו כדי השטן.

מר וזן רן וזרין מתפאר בכני שליחו של איזנינג סטודר, כי הישוב העברי החנוג בשנות המלחמה סאלו דספר הלבן אינו כמצאותי קשה להבין מה קרה ראש הסוכנות למדל עבור התנהגות טובה. ימטריוסית זו הרי גם ידוד רוסיה הצארית נלחמי באיביה. כאילו לא היה קיים תחום המשכני. הרי יהודי נרכניה הקריבו 12,000 חיילים במלחמה הקדמת ודור מעלים את המדליות שלהם בראש כל

שמחתם, כל ישוב עברי היה משתדל חמיד להרכיב כי בימי
סכנה. לשלוח ולאוטות הוא הקריב את האינסרסים הד-
יתניים שלו. היה את דרישותי הפסות ביותר, שכן כל
הנגינות והגבלות צפה לנצחון וסמך על צדקתם של המ-
צחים שכירו לו, בודאי, תורה עבוד מטרות ונאמנות,
ומה יצא "מפכריוטימוס" מתכחש זה?

אולי לא דרושות לנו הקבלות מהי יגולות השו-
בארץ ישראל מנוסה מאד בשטח זה. "לראליזם" היה
חמיד לצור סלע. לא רק כלמי האמפריה אלא גם כלפי כל
מקדיה, ושלחת כל גיירה נתקבלה חמיד מתוך אמונה וה-
נחה. עוד היה טובי. התוצאה?

זכורה לנו גם פרשת "ההבליה" בימי התנפלויות הע-
רבים במה שלמד לשוב עבוד. ובירת ההתאבקות שלו
אם לא במטבע המצלצלת של "הספר הלבן":

קשה אפוא לנחש מה רצה מנהיג הסכנות להשיג
בדברי חכמתו "הדיפלומטיים". אולי לא זה הפיקר. סוף סוף
ידוע לנו כי אין קץ - פרס למות - ואשליות הם של
יחידים גם בבלה וגם במלחמה... אולם ברצוננו לשאול את
מרבין ונווין אם חשב עו הסוף על הדעת, העמקה, אם
הוא מוסר לעצמו דין וחשבון על "הנושקה" שהציג לשוב
הן לעת העולם הרחב?

מר בן-גוריון יודע כי בין "הספר הלבן" ובין תשדד
היחידים המתמחה קיים קשר ישיר. קשר של סיבה ותוצאה.
לו היו השליטים מכחפקים רק בהכרח הסודית, לאמור,
הבית האומי עבוד ע ישראל מתח לכל הור שישלח
לגיע לחוכרי - היו נצלים ממות רכבת ומאות אלפים
יחידים, אולם אף על כך לא דבריה הסבה הקורמלית -
"הספר הלבן" הונה בא מנהיג עברי ומצדד בפני העולם:
התנגדנו סאלו. "הספר הלבן" לא היה קיים או כמלים אחרות
בהרדה העו מעלים אותו על גבי הניר. התנגדנו
סאלו לא היו שחטים את אחינו שהונידנו...

מי יבין התנגדות זו? האם אנגלי או אמריקאי היה
מחוגג כזה. לו היה נמצא במצבנו? האז סמך כי קראי

הצווינו סטנדרד בקראס את גלוי הדעת של ראש הסוכנות
נחמיה בראשם ויגידו:

מסכנים היהודים וסכנים האלה הם מוכנים אשלו
להסיה את דעתם מהשמדת עמם בלכד שלא להסירי אמת
בכדי שנוכל לתנו על הצבילתציה האירופאית שתקום
לתחיה גם בלי יהודים... ולמה לנו להתרגש מרדישותם
לכטל את הספר העברי? הדישוח הללו תולדות הו...
אם כימי הסכח של בני עמם התטגו סגלו. הספר הלכך לא
היה קים. הרי בודאי וס מחר יוכלו להתווג כו. וביחוד
כסירשקן השלום ואנו נשחלל להתחדד למליסים את שחי
הזכיות בארצות מצאם. וגם להלחם. מלל במת הסרלחום
שלנו באנטישמיות והפלה נועית בארצות אלה.

ההיסטוריה תזדרת ומתנקמת.

מסוכנת היא הצהרתו של ראש הסוכנות היא חתונם
בנו. כפי שמתקלמת בנו הצהרות. דיפלומטיות. אחרות. לא
רק עתונצי רדסם אורה כי אם גם איתו יצור מעור שהיה
נקרא עיי העמים העתיקים. נמיס. היא אלה הנקטה בדי
סטוריה. אלה זו עקבת במיוחד אחר מנהיגי הפועלים
העבריים ומתנקמת בהם בלי רחמים. הם התנגדו פעם למדינה
עברית. היום הם נאלצים לכמע מפי מתנגדיהם. הצעירים
את כל הנימוקים. בהם חתרמכו הם המנהיגים בעבר בכדי
להפיל. הצהרות ריקות. סרנות מפוצצות. סיסמאות משי
סטיות. ומצדו הוא תכרח מר ון. וריון להחיר כבת קהל
על כל אותם הנימוקים ופוליטיים. המסקים הסוציאליים.
אשר הרכמעו לפני שנים עיי מישתי אחר. גדול ממנו לא רק
הבנות המדיניות העבריות. אלא בעיקר בראית העללה...
המלה. אבקאציה. צומח את אונם היום הם מדברים
על. טרנספר של מיליון יהודים. ומה התבדל בין שתי מלים
לועזיות אלה? התבדל ההידי הוא בוח כשרובר על אבק
אצה אפטר היה להוציא את היהודים מתחום הסכנה וגם
להעבירם לחוף המבטחים. היום. כשם מדברים על. טרנספר.
לא ידוע האם ידעה עוד אנו ח' קדמי יר...

נחמס אורבת יוכלת האן ססקי כי בעזר שנה או שנה
 וזמן ימצא מי שיוכד למר בן-גוריון את נאמיו נגר דמה
 וזמן המעריבים העוזרים לממשלת הספר הלבך והוא
 עצמו יהיה נאלץ להסביר כי חסיד חשב על מלחמת שחרור
 מסש אולם בשנת 1944 מלחמה זו עוד לא הייתה אקט
 אליה עוד הייתה מעדמת ומסוכנת -- ואילו היום הגיע
 הזמן להגוף ברמה את הדגל.

וגם נאמנים אחרים יבא בכדי להוכיח כי אינו מנהל
 מפרטות כמלכה נאמנים מסוג זה עדהענין בהם ביעתו
 המגיד בקסבר.

חוקר צח : איננו חוק.

כן מר גוריון אמר חסיד את האמת וגם במלכה
 היא אמר דבר אמת : היסוד בהתנהגותו -- דחנה במשך 5
 שנים כאלו שום דבר מיוחד לא קרה באירוסה כאלו היה
 במח ומשוכנע כל הכל יבא במקומו אם יק יושמד ההיס-
 לריזמוס אבל הרי היום ידוע כבר לכל כי אך חקות ילא
 היתה זה כי הנצחון של היסוד היה גם אצחוננו של היסוד
 על עמנו אם לא ישתנו ויד התנאים בארץ ישראל למיכך
 הנם חושבים כי דתנהגות טובה זו היא -- בימים אלה --
 פאט משע כלפי עמנו ועתידו ושומה עלינו לשים קץ
 למשע זה אך אם יהיה הרצון להפר את החוק של ממשלת
 הספר הלבך ושל כל המחנות העומדים מאחורינו וזו
 הרצון הסמוי האי-אפשר לבטל אותו במלת הפחד וההסחדה
 טירור.

טירוריסטים.

אין אנו טירוריסטים אנו פועלים אכרים מסודני-
 טים רמאסם ערכלדין : אמותנו היא הציונות ולא הסציה
 וזלש היא מלחמה ולא הרג : חיי אדם -- כל אנו -- הם
 קודש בעינינו אך לא נוכל להסכים לדעתי של הדונסלכין
 פריטור הנחשב כי רק הדם והבריטיל דרוש להגנה על
 הצבליצה הארמאית האלו הדם הנבירי יכול להשפיר
 9

כמים לטובת אצתה ציביליזציה עליתה...

ברם, אין, אנו גם, "סטישיסטים". כי החוקי אינו
בעינינו כבחיות אליל. לא נבנע לכות פסי אף אם יהיה
מסודה בפקודות המלך. החוק הקיים סתם בארץ-ישראל
הוא חוקי רצח ונלחם בו, כל עוד תהא נשימה כאסנו, ולדעתנו
הצנועה וחזי לא רק וכוטו, אלא גם חובונו של כל אדם חפשי
ואזרח גאה. כך ראו את הדברים אבות, המהפכה הצרפתית
הגדולה. הם הסילו את הקריצות, החוקיות, הקימו משטר
של חפש ושיווק סוליסי דרשו להשמע לחוקו, אך בצאתם
לש. הרי החפש בדורות רבאים, בהצורה על זכויות
האדם והאזרח. הם דורשים ומצווים, אם משטר
החופש יהפך פעם למשטר דכוי, הרי תהא זו חוכת הקדושה
של האזרח להלחם בו ולהסילו.

משטר דכוי כזה קם בארצנו, וכפי שאמרנו, הוא גרוע
מכל דיכוי אחר, היות והוא גורם נמותח של מיליונים
אנשים, נשים וטף, מי שאלקים בלבו, חייב להלחם במשטר
זה ולא להכנע לו מתוך תירוצים, "מטריים" ומפסוט על
טירוריו מתעב.

חירונו, גת בונה בישראל.

אולם אנשי-המסר מנסים גם להופיע בתור אנשי
התבונה: לא רק "סטישיסטים" אנו, לדעתם, אלא גם
"מסורפים"...

במקרה זה נמוס לא אחתה להופיע מיד, הנה ביקר
בארץ-ישראל אנלי אחד, כתב הדיילי סלגף, וראה בארצנו
לא מטרפים בודדים, אלא בית משוגעים אחד, כי לדעתו,
כל יהודי שאיננו מסתפק במסחר ובשתיקה, הוא מטורף
ומסוכן. העתונות העברית יצאה מעורה תישתדלה להוכיח,
כי דוקה אנו אנשים נורמליים וצלולי מח - למרות
הכל...

קשה לקבוע, אם הוא שכנע את העתון האנגלי וקור-
איו, אולם כדאי להציג למצחנו את השאלה: אולי צדק הנביר
הזה? אולי יש אחוז בדבריו?

שכמים, הוזהר בדבריהם! אל תפתחו פה לשון ראל
תדברו על טירוף, כי אולי כל קיומו של עם ישראל אינו
אלא טירוף? למה קיים עם זה? שכל דור ודור עומדים
לכלותו ששוחטים את בניו בארצות הנסיגה ובארצות הקי-
רמה? למה? יתכן וגם הציונית היא טירוף היסטורי? אנה
הלכנו אחרי פרידת מיטת של אלפים שנה במולדת --
עריבים, סביבה -- בני מדבר, לפנינו -- הים, האנגלים --
מפרעים -- מור, החשבוך, מהל התכונה בציונות זו על
כל זמניה?

אלא מה? אין הרענו, להיכח, כי אין אנו מטורפים,
כפי שאין את נפשנו להגיד על אחרים, כי נסתלקה דעתם.
"ימות" מעין זה מקומו רק בבית משוגעים אחת, רק שם
נמצא את האמלל, אשר יגש למבקר הור יקרהו הצדה וילחש
על אונל, שמע, עם האדם ההוא אל-תדבר, הוא מסיבן, הוא
משוגע.

הטירוף הפשע, שלול להמיט עלינו שואה... כך
מתבים אנשי הבינה הקרה, בארץ ישראל בשנת תש"ה,
ברם אין חדש תחת השמש, שמענו כבר פעם מלים אלה,
בתקופות אחרות, בשפות אחרות, ובארצות אחרות, וכדאי
להזכר, אולי גם נלמד משהו.

הרצל הקריז, את התוהבת, מדינת, התורים בפני
ידיו, האחרות סרץ בבב, הרצל חשב, לכתוללה, כי זו היא
התרגשות, אך ותברר לו, כי ידיו היה בטוח שמשוגע
לפניו, אבל הרצל המשיך לפעול, או דומיעי גבא היהדות
הגרמנית רכביה ואמר: מטורף האיש והוא ימים עלינו
אסוף.

דבסונסקי דרש ב-1917 להקים צבא עברי לשם כבוש
המולדת, באר נבאי הציונות וקברניטיה וצעקו: מטורף האיש
יש להוציא מחוץ למקנה! ומר הנטקה טען, כי טרוף זה
ימס שואה על יהודי המדינות המרכזיות.

גורדאו דרש לזרוק חצי מליון יהודים לארץ-ישראל,
בבד למתור את שאלת הרוב, קמו הנבונים והרעיה הזקן
עובר בטל, אין להתחשב ברי, ובשנת 1920 הפיע זקן

הציונות הלאומית שלונדון הוחרד מיוסטרים צדדי
פרלמנט ועתונאים אנגלים מסוי בגידה בהסתכל לציונות
הוא טיים: "דעה כי עם ישראל וזכר את שונאיו ואת ירידת
מבדקי-סידון ומקללי-אזורים, אז קם ראש "חבונים" האמר
במילים אלו, אז אמרת: "סידון פושע".

לפני סידון הבלחמה העולמית הישנה דרש ז'בוטינסקי
את ה"אומאציה" כל המוני היהודים לארץ-ישראל או
קפצו עליו כל הגבאים יחיו וחשבאל ולא היה קץ למחאור
תיהם לניטירים טערה "תומדת" משונה מעתון ה"יום"
קציר במיוסק עד לעתונה של "אודת ישראל" כוארשה ועד
בכלל ובתוך הקפציה המוחרה של זמרי הביטו חרר אקורד
אחד משותף לכלם: "זהו סידון פושע שימט עלינו אסתר"
היום כבר נוכל לסכם את תוצאת המדיניות היהודית
הנווטת במשך יובל שנים. התוצאות ידועות: חורבן, הרס,
שחיטה, שואה, היסטוריה, היום כל נפש יהודית "לוחשת" לעצ
מה. לו היינו שומעים בקולו של הרצל... לו הלכנו
בדרך של נורדאו... ללא דחיו את תכניתו של
ז'בוטינסקי...

כי היום ברור לכל: לא "הסידון" של חנוכי הגיטו הסל
עליו שואה אלא "תבונתם" של גבאי - הגיטו ורא אסתר
הגיאא אח עטנו ליוזי פי פוזו!

אמונה ותבונות

הסרה זו שהתבה לקנין העם כלו בוחנת לו את
האפשרות לזווי לחזו "יום" על דברי ההשראה של הגבאים
יתר כל כן. אנו מחזאים ב"סידון" שלנו כי אנו תלמידים
של "המסורפים" הגדולים...

אמנם נסתתה החקופה וחל טווי בדרכי ההגשמה
אך תורתם היא תירחט האמתם --- אמתנו; סכלם -
סכלנו וגם האחרת היוצאת היום מפינו. אחרתם ההיסטורית
היא וזי לשונה:

א - העם העברי -- וזמרו להערכו בארץ אבותיו
ולחקים לו מדינה על מליתי תושבית עם צבא צי הארצית

למנוח קיומו תרבותו עתידו אחרת. הרי ברורים אז במי
אחר עקב סרעיות או במלחמת צולם שלישית הוא יושמר
יחידה.

ב. -- העם העברי מסר לו לחלום מלחמה מכשית על
פניו מלחמה אם לא. שום נדום בן לאמי לא יעזיר לו.
שום דעה ויום מנרס ל יועילו לו; ארץ ינוא לא תהיה
לבתו ולאמי אלא. במבוכים או במאוזר -- יתפר.
חלילה לבית האנושי בארץ ישראל על כל השניות ומש
קיום התרבותיים לנרס אחת של חקות ישראל ושל בני
ציון גם יחד.

לכן הונח מאמנים כי המסדרות שלנו -- וזה חנוח
חאמנות העבודה לואלת העם. האילו תחבנות של העבאים
ד זה מסוף הנוחותיו המליד לראת חורבן העם.
בוכת לסרית מ שול שיה.

בדמ. בשחת חוסיו אשר לשלפז מסי הגבאים
חודא. רצות וחיוט וכוונות דרכו. יתר על כן: ישום
כאלה המונים לטעה. כי וזה כעסם דנוו אלא סגיל
עוד לא הוצד הכעה.

אחד מהם. דורחל במללה. אמן טעם בשחת ורמח
אשר בחקירה לכוי. ררבה שנים כי תבנית רסותית היא
המקומית פוית של הוצד העברי בארץ ישראל הוא טען
אז נד עלה המינית ובעד. סלקציה (מכחד) של עולים וזו
היתה טענת העיקרית:

לא דרושים לוי אנשי האידר המכורים את מכלול
תדם. דרושים לוי בחירים שדעו להחזק רובד ביד. וכש
היו לוי הרבים אלה סלדו אז נדח בעצבנו את הטלטון על
ארץ ישראל.

אחד הבנים. ידוע לכל מינו. אחד הבנים. -- אשר
בגרצאט. התמדה במעמדה של הציונות. בשנת 1941:
סבירת הסבר הלבן. הצדית כלפיד הערבית --
היא טענת שמוסרה לרביא לדי גיגורים עם הטלטנות
מכלי דתועדדות האמון למנוח הממשלתי באיי בעני העם
דאגלי העם האמריקאי. מכלי הבדה בלתי פוסמת על דג
שמת הסבר דלבו. לא נוצר סס רע למדיניות הפלשתינאית

החדשה ביד המנוי אמריקה האנגליה ולא ניצור את התנאים
התמידיים לביטחון. כוח שאנו יכול להבטיח. אז לו ערך
בתמים בין לא מים אנלי אחד הגדר את המושג בעל
ברית גמלים אלו בעל ברית הוא וירם מדין שבדרך כלל
בנון לעצור אבל יכל ום לכלל אם כצד לא אדאג
לעזור לו

מל בקינרין בתלכו כבוד לגינרל חינטי דוכר
לעולם כי אנלי גדול זה היה מוכן. לדלחם יחד עמנו בבני
עמו למען צדן ועם צדו. ואם נחתה את המועצה המפלגה
האחרת הרי כלי סכך גיע לדי מסכנות אלו. ראשית הגינרל
חינטי היה מוכן להמשיך עמו אך לא היה מוכן לו ח עמו
או להחרוץ עמו. שנית הגינרל חינטי הבין כי כינת
אפשרות שאנו ידע דם יהיה ואנו חוזק נרני יחד
אם כי לא בהסרת בחיר שכר. על שקדנו בט ובהשקחה
תרים. שלישית. רכורסו הארגיסטי חשב ונחתה לו לצד
דקת בטיני אלקים ואדם ורצד לעזור לנו אכילי ונד אחרי
הא...

אנו מתאבלים ככובו יחד עם היסוב כל על מותו של
האביר הגאון אבל לאור הספרה הערכית בארץ ישראל
לא נכל כלל לעמאל את עצמנו אלי צורה טסה דאלקים
לרגיט. בקחת את נשכיו הסוער כי מי יודע. אל
באנו היה מעמד את עצמו בראש הלחמים בצדן? ואז מה
נחל היה צפוי לו. מתמיל היה מכדי עלו כעל וינד
הצלי ראשי הסוכות הו מסתגים. מכסותיו האנסור
רסחתת היו כראם את דווקר. לפעולות לונסטרוקטי
ביות ורנו מוהרים את היסוב חכני. ומסורתי היתה אז
ידינו האחרונים בלחית...

אנו רגזם איסא כי הכת האולסת שלנו מנהלת לא
בכהלכרת כחלה אלא דיהמסר זה חזק חזק. צד
אחד וחמקו ינ. צד שני שחית פיסיות. בינו
חזקית ורגמיה בלתי רעמית שתעדותו. להחזיק את
השירות המהמרית מחפצות. לצד שרשי. ההצ
דיות הרשמיות והחששים
בוסלסניה. כיו שאפשרת להם לדריש היום את חסולו

של הנער הלוחם אצד חסא חסא כל יכסר : הוא התקף
 כל רשיו הנבאם. את מכשיר הרמאות (מסירי המגרציה).
 תגיצל (משורר מס הבכור) והחכי הפשע (מרכזי הבחלשת)
 — של כמשלת הבגידה. לשוא חתפס תואנה הצדקה למע-
 שים ניעזים אלה בדבריהם (הבלתי רשמיים) של המנהיגים.
 הם מיד יכחישו היום. מה שאמרו אתמול ויזכרו. כי לא
 לחת: התכוטו וצריך. לחכות לוואת ולחיות" והעיקר
 לא לעשות. אבל כיון שלא כלם מכנים "לחכות" עד שלא
 יתלה כבר מה. לעשות". הרי מצוה היא לחלל כליל את
 פורץ-הגדר. העללים למשוך אחריהם רבים מבין אלה
 שגם נפסס קצה בדבריהם ובכוביות...

הסברת עזורים.

הקונקסטורים הנצחיים אינם מתחפפים. איפוא בגי-
 ניים קללות והכרות אם כי גם הן הביאו נזק לא יסוער.
 לענינן הלאומי. לפי הדברות. הדיפלומטיות שלהם יכול
 העולם ללמוד. כי הישוב רוצו הוא בעצם. בסדר : אט כי
 הוא. קצת מאוכזב מהמדיניות בארץ-ישראל ומהיחס לעם
 ישראל. הרי הוא כומד על רגש הצדק ועל ההצפח שב-חוסס-
 מינסטר" ואין בדעתו. להתפרץ.

ישנה אמונה. קבוצת מסורפים. המצויה מתוך יאש
 להתקף את שלטון - סטרומה. אך אחר קבוצת קטנה
 ומבודדת. בתוך ישוב שקט. לויאלי. כבע וישוב רצון.
 חכמה דיפלומטית זו גובלת בכנידה. העולם כשער.
 לפי שכלו הישר. כי יהדות המולדת סערת. תוססת ולוחמת
 במשטר החסול בארץ ישראל עליו כתב האנגלי הגדול
 ווודרוו בסקרו האחרון : "צוואה לדימוקרטיה" את
 היררים הבאים

האדמיניסטרציה של חשדו החושדן נהואת את ידי
 הודית. אולם היא תורה יכולה לפנות. לזוטן לזוטן את
 הצדיעות של עשריו ועשריו השונים והאחרונים כל הסופרים
 הו של חרות עוריו ואינטרסים בוייט היו לו חקית.
 ספני שוחריו הקרוב שולח פאשיומוס נסיון. האורב גם
 גורדוול. הם אינו אונתיו יודיו. הם לא ישתמשו ביה

יום, היו לא מאטרים את האהבה והחלשותם היא
 להכריז איוה טעורס שחש חש של חלוצים גלויים ופסקת
 ער יהודים בארץ ישראל אל השטח הזה. הפקידים הזה
 והמדינה את המלך ויטענו על אחת ענין שחלוצים ויטענו
 ולעזוב את המדינה שחלוצים זהו ויטענו. ויטענו...
 מאשר יעזבו על אהבת ארץ ישראל. ויטענו ויטענו...
 הנה יעזבו גם סימנים הצגים הצגים הפערים של
 והמדינה מדינה בארץ הנער דעברי להקדיש בעזר בגר
 בזה והקרבנה מהי המדינה שידעו. אם ישנם כאלה...
 בארץ הנפש הם הסימנים המדינה אלה הם הם בלי
 פסקה דרשים בחטא ויטענו סימנים כעניים בארץ ישראל
 יד המלך שיהיה לא לידעו אלא למצואו הרבים הנער
 זרים מצד בלתי צדק. מהנהגת המלך והמדינה הנגדה ד
 תענות זו טענות החזרות כי אין מלחמה כשחזרות ואין
 התמרמרות כסוכנת. להיכנס הישוב ילחם באלה הנלחמים
 בשלשנות הישוב מתמרמרים על המלך הממזר
 המתמרדים...

מר יצחק נר וזו היא ארד המעשים אשר הבין כי לא
 זו הדרך להסברת דעצב הארץ ישראל הוא כחב בלא אלה
 בתוך המערבולת מיום כי נוסח השירה את הדברים אלה
 בתוך מאבק איתנים זה יתחזקו כחוכמה בה הירות
 והתחזקות הנשמעות בהוצית תל אביב. היפה וירושלים
 כוראי טאנים גורם כל שהם יכל הוחר הן יכולות רק
 לשמש סימנים המעידים על רצונם הנצח על ההכרח לחקור
 לעזוב את הכרית יפה או ליד דעה שאלה הן דרכי
 מלחמה יעילה.

דעתו היא גם הסברה זו אינה הקולעת הנכונה אבל
 יש בה בכל אופן שכל פולטי אומץ לב אורח -- שהי
 חכונות שיהיה מאז ומתמיד לאישרוכסי הישוב המרימים
 את קולם בכוח להקיע את המדינה הנושע והדניע את
 העולם כי שלוח על ישראל וג' ארץ ישראל.

ומה מטרד המושכות בלונדון? זל דאנה סקרים
 אצור בריטים? יש הדואג להיכנס. חלקיה של תכנוניהם
 הזכור עליהם מפני לחץ העולם לביטול מיומיתם.

ותורש מי הם עורכיהם? - מנהיגים יהודיים וערכי עונוים
עבריים! גם הם, כמוכן, ענואים עליכם. אבל, ש"י כוח אף
מידתם תקבלו וגם תודה תצוה לא כזו.

שנאת אחים לסנווררת.

אבל, ההשגה הזו שהשיגו הקברניטים בהסדיוותיהם
המיוחדות, אנו מפקי להם, הם דורשים יותר, הם רוצים
בחיסול ימיו של הכוח הלוחם, בכדי שבאמת ישתרר הכללם
ותשקט במלטהיטא המא שרת.

ראשונה, ההחסלים הם כמובן, עורכי המשכר, יום-
יום הגנו קוראים מעל עמדי העתון, ההשכנה קריאות
לחיסול, לבלעז המקורית: ליקבדירן ודרישות, לבכר-
אויסראטצו.

במשך חמש שנות המלחמה, שנות החיסול של העם
העברי, עסקו, הכותמים, האלה, מתוך טקס אול מס,
במסחר ובכספירות, כי מה איכפת להם, אם מושמדים רחשנים
בנאלימק והסחרים בווילנא, הרי אלה, אלמנשים לא
פרודקטיביים, איבר בין כה וכה לא היו זוכים לעלות, למי
חוקי הטיקציה הפרוליטארית, לארץ-ישראל, ארץ הדיקטא-
טורה והפרוליטארית בימים באים? במסחר זה שהנהגה לפי
כל חוקי הניצול של הקונקטורה היצר הבורגנית, צברו, מה?
פלטנו? הן והקימו להם עתון יומי, העובד, בארצותיה של
מסטר-החומש ברוסיה, ובכספותיה של דרישת הציונות
המיוחדת, אלא כיום לא די להם המסחר בהלב, הם מנסים
לספק: דון וקוראט בנלוי למלחמת ארז.

כמובן, קצרה ידם, אפילו בתוך קרוביהם נושבות היום
רודות אחרות, אנו יודעים על ויכוחים פומביים, שנחשימו
בקבוצים אלה בקשר עם המאירעות האחרונות, ואנו כלסה
לא, רק את גידסיהם של הסליחים, אלא גם דברי וקרה
של הפועלים לגבורות הנער הלחם ודברי אהדתם לפעולות-
הקרב שלה, באחד הקבוצים הובעה אף התרדה שכל חפסקנה
הפעילות עקב היסטי המיצוני והפנימי...
המשמר, בודאי, יכחיש את הגיליים של התופעות

המחזרת האלו אבל אנו מוכנים לזכור את אמתותן אם
מנהיגיו כל השומר הצעיר יתחייבו לא למסור את נציגיה
בירי השטרה ונתנו ערובות מספיקות לכך. הננו מוכנים
להסיע יחד עם ערכי המשמר בכל כבוד והבדל ולומה
תוך תיכוח פומבי וחשיפה את דרכו של הנוער הילחם. ואם
נרצה האם מערכת המשמר הכוראת לחיסול מיצגת את
מחשבותיהם של חברי הקבוצים.

בסיסנותה פחדה לא ידעילה.

המחסי השני הוא מר אליהו גולומב. שאינו חוסך
קומפלימנטים בצנעה וגידופים בפומבי. הבוכרלטרירה
המפורסמת.

מר גולומב מנסה בראש וראשונה להחזיר את הישוב
בהדרגה כי הבנייה הוצה להחלל על מטרותיה. אך
איש אינו מאמין בדברי דבר אלה אין נועתו להתחרות עם
האסטרטגים בשלטון הדומה הוא שלטון הגיטו בארץ
ישראל. אנו נלחמים ונלחם כנצח. הסטטוס של
הגיטו ולא על השפעה במוסד זה. אי אחר. דבר תחכמו
ונתקף את שלטון הדיכוי ורמ אחת.

בכלל אין אנו נלחמים לשלטון. אלא לשלטון עברי
ולא אנכי לנ. מי יעמוד בראש הממשלה העברית שתגשים
את שיבת ציון אכנס היה בישראל איש שיתנגדו בחלומי
תינו כנש א הריבוליה העברית. אך היא אינה כי פה
לכך עתה לא נחמד שום מר בן נדון ירכיב את הממשלה
בלכד שהיא תכרם. תטהר את המולדת וחצל את דעם האי
אנו עכברים ממשלים. אף כפי שהיה אומר הרצל: פולי
טיקנים מקצועיים. כדוגמת מר גולומב וחבריו. ספק הוא
אם וזוהו כיום הנצחה. כי הרי אנו נלחמים ולא "מגנים".
אולם אם כן וזכה לראות בהגשמת החזון הרי נחזור למש
מחזיתנו ולילדינו העובדים ונחיה טוב כעולם ואחרים
לעורכי דין ורופאים. שאבי מיח החוטבי עצים...

מר גולומב מנסה גם להבהיר אותנו ומאיים עלינו ונתח
אם לא נפסיק את מלחמתנו אימל השר - הרי

הוא יעניש אתנו כמה הוא יענישנו? אולי יטלח. בלונת
 עתה. לחסוף את חבריו ולהסגירם ביד המסורה? האלי
 יצוה לירות בנו? אפשר לדאוג, כי מר גולומב יהיה מוכן
 לתת תרומות סאלו אבל קשה להאמין שימצא משה
 שידע למלא אחריו. ישנן תמורות בישוב. ואם אם לו
 יושעו כמה טיפסים מנוגים וזהו מוכנים לאל תסבד של
 עבדים שכירים. — דבר גם אז לא יצליח. נצו הכח העברי
 החזק. במסורה של המסורה. להסבד דנו לא נחשט כסני
 מסורים המונים של המסורה לא נכעט לעירים אינקו
 יסורים במסדר הכולט. לא נבהלו מכני. מסורים גנים
 של. המונים. המכנים בכל רגע להרוג ורצח: והוא לא
 נבהל מפני שלדור של מר גולומב.

ברם בין הצעות הכח של מר גולומב יצוה צד
 אחר. האומה כחמה. שמה. מיהמת אחים. גנים הם ח וצו
 כי מוכן גם לואג. היא העיר נכנסו כטוה הדיוט להפיק
 את ארץ ישראל ולכא כל כימנימרונוה נגד חסר. —
 מסורה. מסרה זו מידה בעינו. כלו בעני סק מיכס.
 כל אמצעי. ואם אז נמשיך להתקד את הסלסולה דר בני
 הם לבנינו יענה לפי תראתו יש מר גולומב כח עבר
 לא תכרוך מלחמת אחים.

ול התה טענה השנייה. של מר גולומב. לא תהיה
 בארץ ישראל מלחמת אחים הכר שהיא הטרוק. דרוס לא
 רק שני מהטה אלא גם יצו רצ נוח ולנו אין כל רצון לה
 לחם בצאנו המונעים. ואז כח חס יגס הם. כרסירם.
 אינס מונס להקים. הומת ברלי מינו להו המעט הט
 טא ע"י כולט אלא מה. ומחסייה ימצא. אולי כל טא
 מרט לעיל כמה שכירים כחוסר מצוק. אבל גם אז לא תהיה
 מלחמת אחים לכל היותר תהיה רצחת אחים. בידו כח
 דם שפלים ועל מציו של מר גולומב תיחע. ולא תרד
 עולם — אות קצ...

אף אם כולנו נפול בקרנ. הא נכנע
 מלחמת השדרה לא תפסק. לא נשכח ולא נניח אז
 19

נשקט כל עוד לא יפתחו שער ארץ ישראל. כל עוד לא
תחזור המולדת לבעלה התיקני לעם ישראל.

וכפי שבדורה לט החלטת השליטים: לחטט או לחון
תקוות ישוא. כן ברור לנו כי לא רתק ירום. כי נל דוד
במולדת ילחם... בנשק סד במימתם המחפידה.

וודבור - לו היה זה היה ביום הזה מברך אותנו.
רגיט - לו היה זה היה עוזר לנו קאאלט היה נמי
צא במחנה ירדים אלה אינם אך ימצאו אחרים. באמריקה
ובאירופה וצד האנגליה יקוט לעזור לעברים הלוחמים.
אבל רק לעזרתו לבוכים. למחרים. למחזות ומללים
איש לא יעזור. רק דמעות כל צבעות ורמנות יורלו על
גורלם המר - יתר לא

לכן הגו שקטים ומבלים באהבה את כל היסורים.
הקשורים במחמת. בענים אתנו - לכדות הצנדות של
מר שאו - עיוניות במרחסי הבלכות. חצי הסוהר ומחנה
להסגר שוב מלאים יהודים: רודפם אתנו בעיר ובכפר
משמיצים את כבודנו. משפחותינו עיובות: והסכנה אדנת
מכל צד.

לכל זה תשובה בטובה וקצרה בפנינו. למדנו איתה מפי
תרומפלדור: אין זכו! אנו שלחים של עם נצח. של ארץ
נצחית ורעיון נצח.

אנו חניכה של מכות הפליה הידועה. אי אדם
להבצענו או לשכור אותנו. אפשר אולי להסמירנו הזכר
פסית. אך גם או לא ננצח. כי במקומנו יבואו אחרים.
מכל המחנות. גם כמיונה הביקלים של היום. ככלט לא יהיה
לשוא. דמנו לא ישפך לחנם. כי ממנו יצב עץ החיים
בארצנו: עץ החיים לעמנו.

קרא !

חשוב !

מסור לרעיון !!